

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ ΠΡΩΤΟ
ΤΗΣ ΕΠΙΣΗΜΗΣ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑΣ ΤΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ
 Αρ. 2404 της 21ης ΑΠΡΙΛΙΟΥ 1989
ΝΟΜΟΘΕΣΙΑ

Ο περί της Ευρωπαϊκής Σύμβασης για την Προάσπιση των Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων (Τέταρτο Πρωτόκολλο) (Κυρωτικός) Νόμος του 1989 εκδίδεται με δημοσίευση στην επίσημη εφημερίδα της Κυπριακής Δημοκρατίας σύμφωνα με το Άρθρο 52 του Συντάγματος.

Αριθμός 52 του 1989

ΝΟΜΟΣ ΚΥΡΩΝ ΤΟ ΤΕΤΑΡΤΟ ΠΡΩΤΟΚΟΛΛΟ
ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΣΥΜΒΑΣΗΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΠΡΟΑΣΠΙΣΗ
ΤΩΝ ΑΝΘΡΩΠΙΝΩΝ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΩΝ ΚΑΙ ΘΕΜΕΛΙΩΔΩΝ
ΕΛΕΥΘΕΡΙΩΝ

Η Βουλή των Αντιπροσώπων ψηφίζει ως ακολούθως:

1. Ο παρών Νόμος θα αναφέρεται ως ο περί της Ευρωπαϊκής Σύμβασης για την Προάσπιση των Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων (Τέταρτο Πρωτόκολλο) (Κυρωτικός) Νόμος του 1989.

Συνοπτικός τίτλος.

2. Στον παρόντα Νόμο —

Ερμηνεία.

«Δήλωση» σημαίνει την ερμηνευτική δήλωση που έγινε κατά την υπογραφή του Πρωτοκόλλου εκ μέρους της Κυπριακής Δημοκρατίας στις 6 Οκτωβρίου 1988.

«Πρωτόκολλο» σημαίνει το Τέταρτο Πρωτόκολλο της Σύμβασης, το οποίο έγινε στο Στρασβούργο στις 16 Σεπτεμβρίου 1963.

«Σύμβαση» σημαίνει την Ευρωπαϊκή Σύμβαση για την Προάσπιση των Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων και Θεμελιωδών Ελευθεριών, η οποία έγινε στη Ρώμη στις 4 Νοεμβρίου 1950 και η οποία κυρώθηκε με τον περί της Ευρωπαϊκής Σύμβασης για την Προάσπιση των Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων (Κυρωτικό) Νόμο του 1962.

39 του 1962

3. Με τον παρόντα Νόμο κυρώνεται το Πρωτόκολλο με την επιφύλαξη της Δήλωσης, των οποίων τα κείμενα στο αγγλικό πρωτότυπο παρατίθενται στο Μέρος I του Πίνακα και σε ελληνική μετάφραση στο Μέρος II του Πίνακα:

Κύρωση του Πρωτοκόλλου. Πίνακας Μέρος I Μέρος II.

Νοείται ότι σε περίπτωση διαφοράς μεταξύ των κειμένων του Μέρους I και εκείνων του Μέρους II του Πίνακα, θα υπερισχύουν τα κείμενα που παρατίθενται στο Μέρος I αυτού.

ΠΙΝΑΚΑΣ
ΜΕΡΟΣ Ι

PROTOCOL No. 4

to the Convention for the Protection of Human Rights
and Fundamental Freedoms, securing certain rights and
freedoms other than those already included in
the Convention and in the first Protocol thereto

STRASBURG, 16.IX.1963

The Governments signatory hereto, being Members of the Council of Europe.

Being resolved to take steps to ensure the collective enforcement of certain rights and freedoms other than those already included in Section I of the Convention for the Protection of Human Rights and Fundamental Freedoms signed at Rome on 4th November 1950 (hereinafter referred to as "the Convention") and in Articles 1 to 3 of the first Protocol to the Convention, signed at Paris on 20th March 1952.

Have agreed as follows:

Article 1

No one shall be deprived of his liberty merely on the ground of inability to fulfil a contractual obligation.

Article 2

1. Everyone lawfully within the territory of a State shall, within that territory, have the right to liberty of movement and freedom to choose his residence.

2. Everyone shall be free to leave any country, including his own.

3. No restrictions shall be placed on the exercise of these rights other than such as are in accordance with law and are necessary in a democratic society in the interests of national security or public safety, for the maintenance of *ordre public*, for the prevention of crime, for the protection of health or morals, or for the protection of the rights and freedoms of others.

4. The rights set forth in paragraph 1 may also be subject, in particular areas, to restrictions imposed in accordance with law and justified by the public interest in a democratic society.

Article 3

1. No one shall be expelled, by means either of an individual or of a collective measure, from the territory of the State of which he is a national.

2. No one shall be deprived of the right to enter the territory of the State of which he is a national.

Article 4

Collective expulsion of aliens is prohibited.

Article 5

1. Any High Contracting Party may, at the time of signature or ratification of this Protocol, or at any time thereafter, communicate to the Secretary General of the Council of Europe a declaration stating the extent to which it undertakes that the provisions of this Protocol shall apply to such of the territories for the international relations of which it is responsible as are named therein.

2. Any High Contracting Party which has communicated a declaration in virtue of the preceding paragraph may, from time to time, communicate a further declaration modifying the terms of any former declaration or terminating the application of the provisions of this Protocol in respect of any territory.

3. A declaration made in accordance with this article shall be deemed to have been made in accordance with paragraph 1 of Article 63 of the Convention.

4. The territory of any State to which this Protocol applies by virtue of ratification or acceptance by that State, and each territory to which this Protocol is applied by virtue of a declaration by that State under this article, shall be treated as separate territories for the purpose of the references in Articles 2 and 3 to the territory of a State.

Article 6

1. As between the High Contracting Parties the provisions of Articles 1 to 5 of this Protocol shall be regarded as additional articles to the convention, and all the provisions of the Convention shall apply accordingly.

2. Nevertheless, the right of individual recourse recognised by a declaration made under Article 25 of the Convention, or the acceptance of the compulsory jurisdiction of the Court by a declaration made under Article 46 of the Convention, shall not be effective in relation to this Protocol unless the High Contracting Party concerned has made a statement recognising such right, or accepting such jurisdiction, in respect of all or any of Articles 1 to 4 of the Protocol.

Article 7

1. This Protocol shall be open for signature by the Members of the Council of Europe who are the signatories of the Convention; it shall be ratified at the same time as or after the ratification of the Convention. It shall enter into force after the deposit of five instruments of ratification. As regards any signatory ratifying subsequently, the Protocol shall enter into force at the date of the deposit of its instrument of ratification.

2. The instruments of ratification shall be deposited with the Secretary General of the Council of Europe, who will notify all Members of the names of those who have ratified.

In witness whereof, the undersigned, being duly authorised thereto, have signed this Protocol.

Done at Strasburg, this 16th day of September 1963, in English and in French, both texts being equally authoritative, in a single copy which shall remain deposited in the archives of the Council of Europe. The Secretary General shall transmit certified copies to each of the signatory States.

INTERPRETATIVE DECLARATION

The Government of the Republic of Cyprus adopts the position that, according to a proper interpretation of the provisions of Article 4 of this Protocol they are not applicable to aliens unlawfully in the Republic of Cyprus as a result of the situation created by the continuing invasion and military occupation of part of the territory of the Republic of Cyprus by Turkey.

ΜΕΡΟΣ ΙΙ

ΠΡΩΤΟΚΟΛΛΟ ΑΡ. 4

της Σύμβασης για την Προάσπιση των Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων και των Θεμελιωδών Ελευθεριών, το οποίο διασφαλίζει ορισμένα δικαιώματα και ελευθερίες πέραν εκείνων που έχουν ήδη περιληφθεί στη Σύμβαση και στο πρώτο Πρωτόκολλο αυτής.

Οι Συμβαλλόμενες Κυβερνήσεις, Μέλη του Συμβουλίου της Ευρώπης,

Αποφασισμένες να πάρουν μέτρα για την εξασφάλιση της συλλογικής εφαρμογής ορισμένων δικαιωμάτων και ελευθεριών πέραν εκείνων που έχουν ήδη περιληφθεί

στο Μέρος Ι της Σύμβασης για την Προάσπιση των Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων και Θεμελιωδών Ελευθεριών, η οποία υπογράφηκε στη Ρώμη στις 4 Νοεμβρίου 1950 (στο εξής αναφερόμενης ως «η Σύμβαση») και στα Άρθρα 1 και 3 του Πρώτου Πρωτοκόλλου της Σύμβασης, το οποίο υπογράφηκε στο Παρίσι στις 20 Μαρτίου 1952,

Έχουν συμφωνήσει τα ακόλουθα:

Άρθρο 1

Κανένας δε θα στερείται της ελευθερίας του, απλώς και μόνο διότι αδυνατεί να εκπληρώσει συμβατική υποχρέωση.

Άρθρο 2

1. Κάθε άτομο που βρίσκεται νόμιμα στο έδαφος ενός Κράτους θα έχει, μέσα στο έδαφος αυτό, το δικαίωμα ελεύθερης διακίνησης και επιλογής του τόπου κατοικίας του.

2. Κάθε άτομο θα είναι ελεύθερο να εγκαταλείψει οποιαδήποτε χώρα, περιλαμβανόμενης και της δικής του χώρας.

3. Κανένας περιορισμός δεν μπορεί να τεθεί στην άσκηση των δικαιωμάτων αυτών πέραν εκείνων που συνάδουν με το νόμο και είναι απαραίτητοι σε μια δημοκρατική κοινωνία προς το συμφέρον της εθνικής ασφάλειας ή δημόσιας ασφάλειας, για τη διατήρηση της δημόσιας τάξης, για την πρόληψη του εγκλήματος, για την προστασία της υγείας ή των ηθών ή για την προστασία των δικαιωμάτων και ελευθεριών των άλλων.

4. Τα δικαιώματα που αναφέρονται στην παράγραφο 1 μπορούν επίσης, σε συγκεκριμένες περιοχές, να υπαχθούν σε περιορισμούς που επιβάλλονται σύμφωνα με το νόμο και που δικαιολογούνται από το δημόσιο συμφέρον σε μια δημοκρατική κοινωνία.

Άρθρο 3

1. Κανένα άτομο δε θα εκδιώκεται, είτε κατόπιν εφαρμογής ατομικού είτε συλλογικού μέτρου, από το έδαφος του Κράτους του οποίου το άτομο αυτό είναι πολίτης.

2. Κανένα άτομο δε θα στερείται του δικαιώματος εισόδου στο έδαφος του Κράτους του οποίου το άτομο αυτό είναι πολίτης.

Άρθρο 4

Η συλλογική απέλαση αλλοδαπών απαγορεύεται.

Άρθρο 5

1. Κάθε Υψηλό Συμβαλλόμενο Μέρος μπορεί, κατά το χρόνο υπογραφής ή επικύρωσης του παρόντος Πρωτοκόλλου ή οποτεδήποτε μετέπειτα, να κοινοποιήσει στο Γενικό Γραμματέα του Συμβουλίου της Ευρώπης δήλωση στην οποία να αναφέρει την έκταση στην οποία αυτό αναλαμβάνει υποχρέωση για την εφαρμογή των διατάξεων του παρόντος Πρωτοκόλλου σε ορισμένα εδάφη κατονομαζόμενα στην κοινοποίηση αυτή και για τις διεθνείς σχέσεις των οποίων αυτό φέρει την ευθύνη.

2. Κάθε Υψηλό Συμβαλλόμενο Μέρος το οποίο έχει κοινοποιήσει δήλωση δυνάμει της προηγούμενης παραγράφου μπορεί, από καιρό σε καιρό, να κοινοποιεί περαιτέρω δήλωση η οποία τροποποιεί τους όρους οποιασδήποτε προηγούμενης δήλωσης ή θέτει τέρμα στην εφαρμογή των διατάξεων του παρόντος Πρωτοκόλλου αναφορικά με οποιοδήποτε έδαφος.

3. Δήλωση η οποία γίνεται σύμφωνα με το παρόν Άρθρο θεωρείται ότι έχει γίνει σύμφωνα με την παράγραφο 1 του Άρθρου 63 της Σύμβασης.

4. Το έδαφος κάθε Κράτους στο οποίο εφαρμόζεται το παρόν Πρωτόκολλο κατόπιν επικύρωσης ή αποδοχής εκ μέρους του Κράτους αυτού και κάθε έδαφος στο οποίο εφαρμόζεται το παρόν Πρωτόκολλο κατόπιν δήλωσης του Κράτους αυτού, δυνάμει του παρόντος Άρθρου, θεωρούνται ως ξεχωριστά εδάφη για τους σκοπούς των αναφορών στο έδαφος ενός Κράτους αυτού που απαντούνται στα Άρθρα 2 και 3.

Άρθρο 6

1. Ως προς τις σχέσεις μεταξύ των Υψηλών Συμβαλλόμενων Μερών οι διατάξεις των Άρθρων 1 μέχρι 5 του παρόντος Πρωτοκόλλου θα θεωρούνται ως πρόσθετα Άρθρα της Σύμβασης και όλες οι διατάξεις της Σύμβασης θα εφαρμόζονται ανάλογα.

2. Παραταύτα, το δικαίωμα ατομικής προσφυγής που αναγνωρίζεται κατόπιν δήλωσης που γίνεται δυνάμει του Άρθρου 25 της Σύμβασης ή η αποδοχή της υποχρεωτικής δικαιοδοσίας του Δικαστηρίου κατόπιν δήλωσης που γίνεται δυνάμει του Άρθρου 46 της Σύμβασης δε θα ισχύει αναφορικά με το παρόν Πρωτόκολλο, εκτός αν το ενδιαφερόμενο Υψηλό Συμβαλλόμενο Μέρος έχει προβεί σε δήλωση με την οποία αναγνωρίζει το δικαίωμα αυτό ή αποδέχεται τη δικαιοδοσία αυτή σε σχέση με όλα ή ορισμένα από τα Άρθρα 1 μέχρι 4 του Πρωτοκόλλου.

Άρθρο 7

1. Το παρόν Πρωτόκολλο είναι ανοικτό για υπογραφή από τα Μέλη του Συμβουλίου της Ευρώπης τα οποία έχουν υπογράψει τη Σύμβαση· αυτό οφείλει να επικυρωθεί ταυτόχρονα ή μετά από την επικύρωση της Σύμβασης. Το Πρωτόκολλο θα τεθεί σε ισχύ μετά από την κατάθεση πέντε εγγράφων επικύρωσης. Έναντι οποιουδήποτε συμβαλλομένου μεταγενεστέρως επικυρώνοντος αυτό, το Πρωτόκολλο θα ισχύσει από την ημερομηνία της κατάθεσης του οικείου αυτού εγγράφου επικύρωσης.

2. Τα έγγραφα επικύρωσης κατατίθενται στο Γενικό Γραμματέα του Συμβουλίου της Ευρώπης, ο οποίος θα κοινοποιεί σ' όλα τα Μέλη τα ονόματα εκείνων που έχουν επικυρώσει.

Σε μαρτυρία των πιο πάνω, οι υπογεγραμμένοι, αφού έχουν εξουσιοδοτηθεί δεόντως για το σκοπό αυτό, έχουν υπογράψει το παρόν Πρωτόκολλο.

Έγινε στο Στρασβούργο στις 16 Σεπτεμβρίου 1963, στα αγγλικά και γαλλικά, των δύο αυτών κειμένων όντων εξ ίσου αυθεντικών, σε ένα αντίτυπο το οποίο θα παραμείνει καταχωρημένο στα αρχεία του Συμβουλίου της Ευρώπης. Ο Γενικός Γραμματέας θα διαβιβάσει πιστοποιημένα αντίγραφα σε κάθε συμβαλλόμενο Κράτος.

ΕΡΜΗΝΕΥΤΙΚΗ ΔΗΛΩΣΗ

Η Κυβέρνηση της Κυπριακής Δημοκρατίας υιοθετεί τη θέση ότι, σύμφωνα με ορθή ερμηνεία των διατάξεων του Άρθρου 4 του Πρωτοκόλλου, οι διατάξεις αυτές δεν εφαρμόζονται σε αλλοδαπούς που ευρίσκονται παράνομα στο έδαφος της Κυπριακής Δημοκρατίας, ως αποτέλεσμα της κατάστασης που δημιουργήθηκε από τη συνεχιζόμενη εισβολή και στρατιωτική κατοχή μέρους του εδάφους της Κυπριακής Δημοκρατίας από την Τουρκία.